

DEPARTAMENT DE CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ

ACORD

GOV/173/2010, de 5 d'octubre, pel qual es declara la sardana element festiu patrimonial d'interès nacional.

Atès l'Acord de Govern, de 5 de maig de 2009, pel qual s'encarrega al Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació iniciar el procés per declarar la sardana dansa nacional de Catalunya, en el marc de la normativa de patrimoni cultural intangible;

Atès l'article 14.1 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya, que disposa que el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació ha d'iniciar d'ofici la declaració de les festes i dels elements festius patrimonials o tradicionals d'interès nacional, a proposta de la Direcció del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana;

Atesa la Resolució del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, de 17 de maig de 2010, per la qual s'incoa expedient per a la declaració de la sardana com element festiu patrimonial d'interès nacional;

Atès que el Consell de la Cultura Popular i Tradicional, el dia 1 de juny de 2010, va emetre informe favorable sobre l'expedient de declaració;

D'acord amb l'article 6 de la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional catalana i de l'associacionisme cultural, i l'article 15 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya;

A proposta del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, el Govern adopta el següent

ACORD:

- 1 Declarar la sardana element festiu patrimonial d'interès nacional i definir-ne les característiques i els elements que li són propis, que consten a l'annex.
- 2 Inscriure la declaració de l'element al Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.
- 3 Publicar íntegrament al DOGC aquest Acord, de conformitat amb el que preveu l'article 15.2 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya, i notificar-lo a les persones o entitats responsables de l'organització de la festa o dels elements.
- 4 Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el Govern de la Generalitat de Catalunya en el termini d'un mes, o bé, recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos, a comptar, en tots dos casos, des de la publicació al DOGC o des de la corresponent notificació.

Barcelona, 5 d'octubre de 2010

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

ANNEX

Característiques de la festa i dels elements festius

La sardana és una dansa popular catalana, fruit de l'evolució experimentada per antigues danses populars que va assolir la seva estructura actual a mitjans del segle XIX, tot coincidint amb l'embranchada del corrent culturalitzador de la Renaixença. Així, les antigues "sardanes curtes" registren, a partir del primer terç del s. XIX un progressiu augment de la llargada, i l'any 1850 ja són esmentades específicament les noves "sardanes llargues" en l'opuscle "Método per aprendre a ballar sardanes llargues". Posteriorment, des de començaments del segle XX, la sardana es va anar estenent des de l'Empordà i les comarques del nord cap a la resta de Catalunya, tot i que no amb la mateixa intensitat a tot el territori, i es va consolidar com una manifestació cívica i un fet social i cultural de participació comunitària i de caràcter evolutiu i canviant paral·lel als canvis socials que ha anat experimentant la societat catalana. En determinats moments ha esdevingut també un símbol de catalanitat dins i fora de Catalunya.

La sardana actual es caracteritza, coreogràficament parlant, per ser una dansa que es balla en cercle, amb un nombre indeterminat de balladors d'ambdós sexes encarats vers l'interior del cercle el qual fan oscil·lar a dreta i esquerra alternativament, agafats de les mans, les quals resten baixes en els curts i alçades en els llargs, i per ser una dansa col·lectiva i individual alhora, ja que permet l'entrada i sortida a la rotllana de qualsevol persona en qualsevol moment.

Musicalment, la sardana és una dansa que es balla no al so d'una tonada tradicional i única, sinó al so d'una composició musical subjecta a uns certs límits d'extensió, que podríem determinar d'una manera aproximada entre 20 i 40 compassos a la primera part anomenada "curts", i entre 60 i 90 compassos la segona part denominada "llargs". També és una composició sotmesa a una determinada estructura mètrica, principalment binària, la qual es desenvolupa en un moviment vorejant la xifra 112 del metrònom, prenent com a unitat la figura que omple el temps del compàs, tant si és binari simple com compost. La formació instrumental que acompanya aquesta dansa s'anomena "cobla" i està formada per un conjunt d'onze instrumentistes: dues tenores, dos tibles, un flabiol i tamborí, dues trompetes, un trombó, dos fiscorns i un contrabaix.

En l'actualitat existeixen a Catalunya, amb diferent grau d'implantació segons les comarques, més de 300 entitats sardanistes, i unes 60 a la Catalunya Nord, que s'agrupen en diverses xarxes federatives com ara la Federació Sardanista de Catalunya, la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya i la Federació Sardanista del Rosselló. En conjunt, s'organitzen cada any a tot Catalunya, la Catalunya Nord i Andorra més de 3.000 activitats relacionades amb la sardana de tipologia molt diversa. Bàsicament consisteix en la celebració d'aplecs, ballades o audicions, concerts, concursos musicals, competicions de grups de dansaires i cursets, tot plegat amb la sardana com a denominador comú. Aquestes activitats són impulsades i coordinades per entitats sardanistes, altres associacions i pels ajuntaments.

(10.274.084)